

РЕШЕНИЕ

№ 4471

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 06.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1131** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104, ал. 1 от ЗДС.

Образувано е по искова молба на А. Г. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ап. 40, ет. 6, с искане за присъждане на обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДС, за времето през което е останал без работа вследствие на незаконосъобразна заповед на министъра на земеделието и храните.

С уточнителна молба от 18. 02. 2013 г. ищецът е посочил, че претендира обезщетение поради незаконно уволнение в размер на 3660 лв. и законната лихва от образуването на делото до окончателното плащане, обезщетение в размер на 460 лв. за използван отпуск, сумата от 125 лв., полагащи се за пари за дрехи и 2000 лв. неимуществени вреди поради незаконното уволнение.

С молба от 29. 04. 2013 г., ищецът е посочил, претендира обезщетение в размер на 460 лв. за използван отпуск, тъй като това време се признавало за трудов стаж на основание чл. 118 от ЗДСл. Не претендира заплащане на сумата от 125 лв., полагащи се пари за дрехи.

С определение № 3773 / 08. 05. 2013 г. по настоящото дело, е отделено производството за заплащане на обезщетение за използван отпуск и изпратен иска в тази му част на СРС по подсъдност и е прекратено производството по делото по отношение искането за заплащане на пари за дрехи, поради оттегляне на иска в тази си част.

В съдебно заседание, ищеца, чрез упълномощения адвокат, поддържа иска, по

заявените в него съображения. Прави оттегляне на иска, по отношение на претендираните неимуществени вреди в размер на 2000 лв., като производството по делото е прекратено в тази му част. Претендира разносните по делото.

Ответникът – Министерството на земеделието и горите, чрез процесуалния си представител, изразява становище за постановяване на съдебен акт, съобразно доказателствата по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за основателност на иска.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът А. Г. С., е заемала длъжността „младши експерт” в отдел „Дейности по опазване на земеделските земи” в Главна Дирекция „Земеделие, гори и поземлени отношения” при Министерството на земеделието и храните, с ранг IV младши, по служебно правоотношение.

Със Заповед № РД 15-9 / 06. 01. 2012 г. на министъра на земеделието и храните, е прекратено служебното правоотношение с държавния служител, на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл.

С решение № 10736 / 25. 07. 2012 г. по адм. д. № 1815 / 12 г. по описа на ВАС, е отменена Заповед № РД 15-9 / 06. 01. 2012 г. на министъра на земеделието и храните.

С решение № 1191 / 24. 01. 2013 г. по адм. д. № 11875 / 12 г. по описа на ВАС – петчленен състав, е оставено сила, първоинстанционното решение

С искова молба, към жалбата срещу административния акт, изпратена по подсъдност на АССГ, се претендира присъждане на обезщетение, на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, за времето през което не е бил на служба.

Предмет на разглеждане по настоящото дело е именно претендираното обезщетение за времето през което е останал без работа, в размер на 3660 лв. и законната лихва от образуването на делото до окончателното плащане.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В конкретния случай, е безспорно, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е отменена с влязло в сила решение на ВАС, поради което на същия се дължи обезщетение, за времето през което не заема държавна служба.

Видно от представените заверени копия от трудова и служебна книжка на ищеца, същия не е бил назначена на друга държавна служба с по-ниска заплата, както и не е

получавала възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, което да бъде приспаднато от дължимото обезщетение.

С молба от процесуалния представител на ответника, постъпила на 05. 06. 2013 г., е посочено, че служебното досие на ищеца е изпратено в Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, поради което са представили фиш за заплатата на ищеца към месец декември 2011 г., преди прекратяване на служебното правоотношение, в който начисленото възнаграждение е в размер на 587,60 лв. Доколкото това е единствения пълен месец, в който е определено възнаграждение на държавния служител, съдът намира, че същото следва да послужи за определяне на дължимото обезщетение.

При това положение, дължимото обезщетение за шестте месеца, в които ищеца не е заемал друга длъжност е в общ размер от 3 525,60 лв. в какъвто размер следва да се присъди, като се отхвърли за разликата до претендирания размер от 3660 лв.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на ищеца, направените по делото разноси, съобразно уважената част от иска. По делото е представен (стр. 19) договор за правна защита и съдействия, като договореното и заплатено възнаграждение в брой, съобразно посоченото, е в размер на 1000 лв. съдът макар и да счита, че така заплатеното възнаграждение не съответства на правната и фактическа сложност на делото, поради липсата на направено възражение за прекомерност, не можа да го намали. Съобразно уважената част от иска се дължи възнаграждение в размер на 927,90 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Министерството на земеделието и горите - С., [улица], да заплати на А. Г. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ап. 40, ет. 6., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 3 525,60 лв. (три хиляди петстотин двадесет и пет лева и шестдесет стотинки), представляващи обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, за периода 06. 01. 2012 г. до 06. 07. 2012 г., заедно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на исковата молба пред АССГ– 01. 02. 2013 г. до окончателното ѝ заплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за останалата част до претендираната сума от 3660 лв.

ОСЪЖДА Министерството на земеделието и горите - С., [улица], да заплати на А. Г. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ап. 40, ет. 6., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 927,90 лв. (деветстотин двадесет и седем лева и деветдесет стотинки), представляващи направените по делото разноси, като ОТХВЪРЛЯ иска за останалата част до претендираната сума от 1000 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

